

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1955/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.679/2024/16. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján jogi képviselő (dr. Németh Gábor ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Bfv.I.679/2024/16. számú végzése, Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.38/2023/188. számú ítélete, továbbá a Szombathelyi Járásbíróság 47.B.95/2021/339. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérték. Az indítványozók szerint a velük szemben folyt büntetőeljárásban hozott bírósági határozatok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogukat, az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdése szerinti ártatlanság vélelmét, az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében írt védelemhez való alapjogukat és az Alaptörvény 28. cikkét.
- [2] Kérték továbbá az indítványozók, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján hívja fel az eljárt bíróságokat a jogerős döntés végrehajtásának a felfüggesztésére.
- [3] Az indítvány, annak kiegészítése és a támadott bírósági határozatok alapján az ügy lényege és az alkotmányjogi panasz előzményei az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [4] Az elsőfokon eljárt Szombathelyi Járásbíróság 47.B.95/2021/339. számú ítéletével az indítványozó1-et mint I. rendű vádlottat bűnösnek találta 3. rendbeli felbújtóként, bünszervezetben elkövetett csalás bűntettében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés *bc)* pont, (4) bekezdés *b)* és *c)* pont, 306 rendbeli felbújtóként, bünszervezetben elkövetett csalás bűntettében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés *c)* pont, 38 rendbeli felbújtóként, bünszervezetben elkövetett csalás bűntettének kísérletében (Btk. 373. §

(1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont) 5. rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 342 § (1) bekezdés c) pont) ezért őt halmazati büntetésül 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 500 napi tétel pénzbüntetésre (egy napi tétel összege 50 000 Ft) és végleges hatályú ügynöki marketing tevékenység foglalkozástól eltiltásra, mellékbüntetésként 6 év közügyektől eltiltásra ítélte; az indítványozó2-t mint III. rendű vádlottat bűnösnek találta 3 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) és c) pont), 306 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont) és 38 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont) ezért őt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre (egynapi tétel összege 10 000 Ft), mellékbüntetésként 4 évközügyektől eltiltásra ítélte; az indítványozó3-t mint IV. rendű vádlottat bűnösnek találta 3 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont, (4) bekezdés b) és c) pont), 277 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont) és 30 rendbeli bűnsegédként, bünszervezetben elkövetett csalás büntetének kísérletében (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés c) pont) ezért őt halmazati büntetésül 3 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó _ szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre (egynapi tétel összege 10 000 Ft), mellékbüntetésként 4 évközügyektől eltiltásra ítélte.

- [5] A védelem és a vádhatóság fellebbezése alapján másodfokú bíróságként eljáró Szombathelyi Törvényszék a 8.Bf.38/2023/188. számú jogerős ítéletében az indítványozók vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét csupán annyiban változtatta meg, hogy a bűncselekmények minősítésénél a bünszervezetben történő elkövetésre utalást mellőzte, a büntetést ezen vádlottakkal szemben, mint bünszervezetben elkövetőkkel szemben tekintette kiszabottnak. A másodfokú bíróság egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozók vonatkozásában helybenhagyta.
- [6] Az indítványozók a Szombathelyi Törvényszék jogerős ítéletével szemben – annak anyagi jogi szempontból súlyosan jogszabálysértő jellege miatt – felülvizsgálati indítvánnyal fordultak a Kúriához. A Bfv.I.679/2024/16. számú végzésével a Kúria a Szombathelyi Törvényszék 8.Bf.38/2023/188. számú ítéletét az indítványozók vonatkozásában változtatás nélkül hatályában fenntartotta.
- [7] Az ellenük folyt büntetőeljárásban hozott bírósági határozatokkal összefüggésben az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárásból való jog , valamint a XXVIII. cikk (3) bekezdésében rögzített védelemhez való jog sérelme körében elsősorban azt kifogásolták, hogy több olyan büntetőeljárás folyt ellenük, amelyekben szinte ugyanazok voltak „a szereplők/vádlottak (vagyis az

érintett személyek), az elkövetési módszerek és az elkövetéshez felhasznált termékek” (indítványkiegészítés 12. oldal), ennek ellenére ezeket a büntetőeljárásokat nem egyesítették. Úgy vélték az indítványozók, hogy az ügyek egyesítésének nemcsak gazdaságossági, célszerűségi szempontjai álltak fenn, hanem az a terhelti jogok teljes körű érvényesülése és az objektív igazság kiderítése érdekében is kifejezetten szükséges és indokolt lett volna – különösen arra figyelemmel, hogy álláspontjuk szerint a jogi minősítés az egyes ügyekben az egyezőségek ellenére eltért. Úgy vélik az indítványozók, hogy a párhuzamosan folyó eljárások hatnak egymásra, az egyik eljárás befolyásolhatja a más ügyekben eljáró bíróságok tudattartalmát, mérlegelési tevékenységét, ezáltal pedig a bíróságok pártatlan eljárása ellen hat. Jelentős mértékben megnehezül továbbá az indítványozók részvétele a párhuzamosan folyó bizonyítási eljárásokban és azokban nem tudnak kellő hatékonysággal közreműködni. Az egyesítés hiányának következménye, hogy indítványozó1-re nézve öt ítélet születik, ami az indítványozói kifogások értelmében nemcsak a jogbiztonság alaptörvényi követelményét nem szolgálja, hanem indítványozó1 védekezéshez, illetve tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát, annak részjogosítványai köréből különösen a fegyverek egyenlőségének követelményét is jelentősen csorbítja. Indítványozó2 és indítványozó3 esetében is ugyanezen kifogások hozhatók fel 2–2 büntetőeljárás vonatkozásában. Az alapjogi sérelmet súlyosítja, hogy az indítványozók az eljárások időbeli eltérései miatt álláspontjuk szerint vélhetően az összbüntetésbe foglalás lehetőségétől is elesnek.

- [8] Részletes érvelésben fejtették ki az indítványozók a kifogásaikat a cselekményeik bünszervezetben történő elkövetésének a megállapítása miatt is. Ezzel összefüggésben előadták, hogy a felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslat céljával ellentétesnek és Alaptörvényben rögzített jogokat sértőnek tartják, hogy a bünszervezetben történő elkövetést a Kúria – gyakorlata értelmében – a felülvizsgálati eljárásban annak ellenére nem vizsgálja, hogy az jelentősen és súlyosan befolyásolja a terhelttel szemben alkalmazandó büntetési tétel számítását, a büntetés-végrehajtási fokozatot vagy éppen az egyéb büntetés-végrehajtással kapcsolatos kedvezményeket. Ez súlyosan sérti a terhelti jogokat, így különösen a védelemhez való jogot és a tisztességes, azon belül elsősorban a pártatlan eljáráshoz való jogot. A sérelmezett bírói döntések az indítvány okfejtése szerint ebből fakadóan azért alaptörvény-ellenesek, mert az eljáró bíróságok a bünszervezetben történő elkövetés megállapításának hiányát az indítványozók esetében súlytalanná tették, ez pedig az indítványozók tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának a megsértéséhez vezetett.
- [9] Szintén sérelmezték az indítványozók, hogy Kúria anélkül döntött az általuk előterjesztett felülvizsgálati indítványokról, hogy a folyamatban volt jogegységi eljárás eredményét – amely azon jogkérdés megválaszolására irányult, hogy a jogerős ítélettel szemben a bünszervezetben elkövetés és annak jogkövetkezményei miatt felülvizsgálatnak a Be. 649. § (1) bekezdés b) pontja alapján helye van-e, ha a

kiszabott szabadságvesztés tartama a bünszervezetben elkövetőkre vonatkozó rendelkezések mellőzése esetén is a törvényes tételkeretek között lenne – tudomása ellenére bevárta volna, továbbá azt is, hogy a felülvizsgálati eljárásban a Kúria nem határozott az eljárás felfüggesztése iránti kérelmükről. Úgy vélték az indítványozók, hogy a Kúriának az indítványozók elleni büntetőeljárásban alkalmazott jogértelmezése nincs összhangban a kapcsolódó jogszabályi rendelkezésekhez fűzött miniszteri indokolásban írtakkal, ezért sérti az Alaptörvény 28. cikkét. Sérült továbbá az indítványozók tisztességes eljáráshoz való joga annak következtében, hogy elestek egy kedvező jogegységi döntés figyelembe vételének a lehetőségétől, és amiatt is, mert a bíróságok eljárása nem állt összhangban a bünszervezeti minősítésre irányadó tételes jogi szabályozással.

- [10] A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai köréből a fegyverek egyenlőségének a követelményét sértették meg az eljáró bíróságok az indítványozók szerint azért, hogy a bűncselekmény minősítését és a büntetést is befolyásoló tényezőkre vonatkozó – az indítványban részletesen ismertetett – bizonyítási indítványokat, kifogásaikat, aggályait elutasították.
- [11] Egy további részjogosítvány, az indokolt bírói döntéshez való jog és azzal összefüggésben a védelemhez való jog sérelmét eredményezte továbbá az indítvány értelmében, hogy az eljáró bíróságok számos védelmi kifogás és indítvány elutasítását nem indokolták, a védelem által megfogalmazott ellentmondásokra, hiányosságokra nem reagáltak, a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékelték kellő részletezettséggel, az egyes bizonyítékokat nem ütköztették egymással, nem adták indokát annak, hogy miért egyik vagy másik bizonyítéknak tulajdonították döntő jelentőséget.
- [12] Szintén a tisztességes eljáráshoz való jog, annak részjogosítványai köréből pedig a pártatlan bírósághoz való jog, valamint amellet az ártatlanság védelme megsértését eredményezte, hogy az indítványozókkal szemben eljáró bíróságok a bizonyítási eljárásban keletkezett nagyszámú bizonyíték köréből az indítványozók szerint csak azokat vették figyelembe, amelyek a bűnösségüket támasztották alá.
- [13] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [14] A befogadhatóság feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az alábbiak szerint nem volt befogadható.
- [15] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés ellen lehet előterjeszteni. A jelen indítvány alapjául szolgáló eljárásban a Kúria Bfv.I.679/2024/16.

számú végzése az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében a bírósági eljárást befejező, így alkotmányjogi panasszal támadható döntésnek minősül.

- [16] 2.2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria támadott végzését 2025. május 12-én vette kézhez, míg alkotmányjogi panasz indítványát a bíróság 2025. július 11. napján érkezett. Így az alkotmányjogi panaszt határidőben terjesztették elő.
- [17] 2.3. Részben tesz eleget az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében a határozott kérelemmel összefüggésben rögzített feltételeknek. Az indítványozók beadványukban megjelölték az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §) és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdés, 28. cikk]. Meghatározták továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó konkrét bírósági határozatokat, kifejtették érveiket azok alaptörvény-ellenességéről, valamint kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a megsemmisítésükre.
- [18] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés értelmében az indítvány mindezek mellett abban az esetben tekinthető határozottnak és fogadható be, ha megjelöli az eljárás megindításának indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [*b* pont]; továbbá indokolást tartalmaz arra nézve is, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [*e* pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen indokolás hiányában az indítvány nem alkalmas az érdemi elbírálásra {3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy ezen feltételeket a konkrét indítvány részben teljesítette. Az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezései köréből ugyanis az indítványozók nem adtak elő alkotmányjogilag értékelhető, önálló indokolást Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdését érintően. Ezen alaptörvényi rendelkezés sérelmét az indítványozók egyéb sérelmeihez kapcsolódóan jelölték meg. Konkrét indokok és önálló, részletes okfejtés hiányában ezen indítványi elem érdemi vizsgálatának nem volt helye.
- [20] Az indítványozók a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állították. Az Alkotmánybíróság rámutat ezért arra is, hogy jóllehet az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {3165/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [31]}, de arra tekintettel, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]}, és az indítványozók is ebben az összefüggésben hivatkoztak az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az

indítványban foglaltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte.

- [21] A fentiek okán az Alkotmánybíróság a további befogadási feltételek teljesülését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében írt védelemhez való alapjog kapcsán vizsgálta.
- [22] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen az Abtv. 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29-31. § szerinti tartalmi követelményeket. Ezeket a feltételeket vizsgálva az Alkotmánybíróság jelen esetben az alábbi következtetésekre jutott.
- [23] 3.1. Az indítvány eleget tesz az Abtv. 27. § (1) bekezdéséből fakadó kritériumoknak, mivel az indítványozók a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették. Az indítványozók továbbá az alkotmányjogi panasz előterjesztésére jogosultnak tekinthetők, és figyelemmel arra, hogy a megsemmisíteni kért bírósági határozatok az indítványozók ellen folyt büntetőeljárásban születtek, nyilvánvalóan érintettek is.
- [24] 3.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az is feltétele, hogy az indítvány a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [25] Az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseivel összefüggésben előadott kifogásait az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján a következőképpen értékelte.
- [26] 3.3 Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdéseinek a megsértését több összefüggésben állították. Kifogásolták az ellenük indult büntetőeljárások egyesítésének az elmaradását, valamint a cselekményeik bünszervezetben történő elkövetésének a megállapítását, és azt is, ahogyan a Kúria ezen kérdések felülvizsgálati eljárásban való vizsgálhatóságáról állást foglalt. Előadták továbbá sérelmeiket az ellenük folyt büntetőeljárásban zajlott bizonyítási eljárást érintően is, amellyel a bíróságok álláspontjuk szerint a tisztességes eljáráshoz való jog több részjogosítványának – így a fegyverek egyenlőségéhez való jognak és a pártatlanság követelményének – a sérelmét is előidéztek.
- [27] Az Alkotmánybíróság az indítványozók kifogásai kapcsán hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a támadott

bírósági döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van jogköre. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a rendes bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének az ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben következetesen hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége ezért nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3239/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [16]; 3141/2016. (VI. 29.) AB végzés, Indokolás [31]; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [63]} Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.

- [28] A konkrét ügyet érintően rámutat az Alkotmánybíróság, hogy a fentiek értelmében a büntető ügyben eljáró rendes bíróságok hatáskörébe tartozik és így az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik az indítványozók azon kifogásainak a vizsgálata, amelyek a bizonyítékok alkalmazásával és értékelésével kapcsolatosak. Ezek ugyanis az egyedi büntetőeljárásban folytatott bizonyítási eljárás bíróság által vizsgálható és megítélhető kérdései. Ugyanígy a büntetőügyben eljáró rendes bíróság kompetenciája azon szakjogi kérdések megítélése, hogy mely esetekben van helye ügyek egyesítésének, vagy hogy a bünszervezetben elkövetés a konkrét ügyben megállapítható-e, mint ahogyan az is, hogy mikor van helye a felülvizsgálati indítvány befogadásának vagy annak elbírálása során az eljárás felfüggesztésének.
- [29] Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 2025. október 20-án Jpe.III.60.023/2024/19. számú végzésben döntött azon jogegységi határozat meghozatalának mellőzése tárgyában, amely alapjául szolgált indítvány a vádról rendelkező jogerős ügyszólató határozattal szemben a bünszervezetben elkövetés megállapítása és annak jogkövetkezményei miatt előterjesztett felülvizsgálati indítvány elbírálásával kapcsolatos kérdéseket vetett fel. A végzés indokolása értelmében a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 649. § (1) bekezdését érintő és 2025. szeptember 1. napjával hatályba lépett törvénymódosítás a felvetett kérdést megoldotta.

- [30] 3.4. Az indítványozók a tisztességes eljáráshoz való jog egy további részjogosítványa, az indokolt bírói döntéshez való jog sérelme tekintetében is kifejtették érveiket.
- [31] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában részletesen foglalkozott a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal és a bíróságok indokolási kötelezettségével. Ezen határozatában kimondta a testület, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere magába foglalja az indokolt bírói döntéshez való jogot is. A „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” (Indokolás [34]). Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme tehát alkotmányjogi panasz alapján bírósági döntés megsemmisítéséhez vezethet. Az indokolt bírói döntéshez való jogból azonban „nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}, azonban az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre minden esetben ki kell terjednie {legutóbb például: 3557/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy az eljárt bíróságok az ügy lényegi részeit illetően kellően megindokolták álláspontjukat. Az elsőfokú bíróság megfelelő mélységű levezetéssel támasztotta alá határozatának a rendelkezéseit. A másodfokú bíróság az indítványozóknak az elsőfokú bíróság határozatát érintően előadott kifogásait részletesen megvizsgálta, annak keretében pl. az indítványozók jogi képviselője által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását a [169]–[173] bekezdéseiben indokolta, majd a védelemnek az indokolási kötelezettség teljesítésével kapcsolatos előadása kapcsán az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatát is felhívta [174]–[175]. A Kúria az indítványozók indokolási kötelezettséggel kapcsolatos kifogásait a [138]–[142] bekezdésekben a felülvizsgálatra alkalmasság szempontjából vizsgálta. Így az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány az indokolt bírói döntéshez való jog megsértése kapcsán sem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná.
- [33] 3.5. A támadott bírósági ítélettel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói

döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[34] Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság jelen ügyben arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozók nem vetettek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, amely az Abtv. 29. §-a alapján az indítvány befogadását és érdemi vizsgálatát megalapozta volna.

[35] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek okán az indítvány vizsgálata alapján arra a megállapításra jutott, hogy az nem felel meg az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságával szemben támasztott követelményeknek, és az alkotmányjogi panasz befogadását az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjaira figyelemmel visszautasította.

Budapest, 2026. május 19.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró